

АНГЕЛ КАРАЛИЙЧЕВ СЪНЯТ НА ВРАБЧЕТО

chitanka.info

Заспало сивото врабче в гнездото си сред посърналата есенна шума на дърветата и сънувало чуден сън.

Пролетна градина. Високи тихи дървета ронят цвят. По белите клони на дърветата кацат дивни птички. Пъстрокрили, с жълти коремчета, с червени крачка, със зелени шийки, златни главици и очи, бистри като елмази. Въздъхнало сиромашкото врабче и си рекло наум:

— Ех, колко несправедлив е този свят! Тия птички носят дивна премяна, да им се ненагледаш, а пък аз ходя в сива просяшка перушина. И аз искам да мязам на шарените птички. Нали съм като тях — и крилца си имам, и човка, и крачета...

Додето изрече тия думи, една невидима ръка нашарила и него.

Полетяло врабчето към кладенчето, кацнало на едно клонче и се огледало. Сърцето му трепнало от радост, като видяло, че и то е писано и шарено като хубавите птички в градината. Но додето се нарадва, над главата му надвиснала страшна беда. Една змия извила глава и отворила уста да го налапа. Изтръпнало от ужас врабчето, подхвъркнало нагоре и кацнало на най-високото клонче. Додето се опомни, дошла друга напаст и писък огласил хубавата градина. Всичките птици се пръснали в гората. Врабчето погледнало надолу и видяло, че под дървото стои ловец с пушка и се гласи да гръмне.

— Майчице — изпищяло то, — защо ми беше тая шарена премяна! Всеки враг ме вижда отдалеч. Що ми трябваше да се перча? Ако си бях с врабешкото кожухче, никой нямаше да ме забележи в шумака.

Вдигнало се да отлети и се стреснало. Като видяло, че всичко е било само сън, подскокнало и разтворило крилца. Отишло в дола, окъпало се, кацнало на един лешник да се изсуши и зачуруликало весело:

— Чик-чирик! Чик-чирик!

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.